

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR. 810/2/2012

SENTINȚA CIVILĂ NR. 508

Ședința publică de la 04 Februarie 2013

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE: SPÎNU OVIDIU

GREFIER: FUIOREA VICTORIA MIHAELA

Pe rol este soluționarea acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** în contradictoriu cu pârâtul **SÂRGHE MITICĂ** având ca obiect "constatarea calității de lucrător/colaborator al Securității (OUG nr. 24/2008)".

La apelul nominal făcut în ședință publică, cauza fiind solicitată pe lista de amânări fără discuții, răspuns reclamantul CNSAS prin consilier juridic ..... cu delegație la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează că pârâtul a depus la dosarul cauzei la data de 30.01.2013, prin serviciul registratură, întâmpinare, în 2 exemplare, iar la data de 04.02.2013, prin serviciul registratură, prin fax, cerere de probe, după care:

Reclamantul, prin consilier juridic, solicită instanței comunicarea unui exemplar al întâmpinării formulate de pârât și lăsarea cauzei la ordine pentru a lua cunoștință de conținutul acesteia.

Curtea comunică reclamantului, prin consilier juridic, un exemplar al întâmpinării depuse de pârât și dispune lăsarea cauzei la ordine.

La apelul nominal făcut în ședință publică, în ordinea listei, a răspuns reclamantul CNSAS prin consilier juridic ....., cu delegație la dosar.

Curtea acordă cuvântul părții prezente în dezbaterile probatoriului

Reclamantul, prin consilier juridic, solicită instanței încuviințarea probei cu înscrisurile depuse la dosarul cauzei. Arată că nu se opune încuviințării probei cu înscrisurile depuse de pârât la dosar. Cu privire la expertiza grafologică solicitată de pârât, arată că în opinia sa pârâtul din eroare a menționat în cuprinsul cererii de probe expertiza grafologică, de fapt acesta solicitând proba cu expertiză grafoscopică. Cu privire la această probă, solicită instanței respingerea acesteia, având în vedere că pârâtul nu a înțeles să conteste nici un înscris de la dosar ori semnătura ce se regăsește pe acestea. Mai mult consideră că susținerile pârâtului în sensul că a scris și semnat note informative sub presiune nu pot fi reținute având în vedere perioada foarte lungă de aproximativ 8 ani - între anii 1981-1989 - în care acesta a scris și semnat note informative.

Curtea încuviințează în parte probele solicitate.

Încuviințează pentru părți proba cu înscrisurile depuse la dosar ca fiind pertinente, concludente și utile soluționării cauzei și constată proba administrată.

Cu privire la proba cu expertiza grafologică solicitată de pârât, instanța dispune respingerea acesteia ca inutilă soluționării cauzei întrucât stabilirea caracterului unei persoane după scrisul acesteia este irelevantă în prezenta cauză.

În situația în care pârâtul solicită încuviințarea probei cu expertiza grafoscopică, prin raportare la

voința internă a părții exprimată prin cererea de probe depusă la dosarul cauzei, curtea reține că administrarea acestei probe este inutilă soluționării cauzei, întrucât în prezenta cauză pârâtul nu contestă scrisul ori semnătura ce se regăsesc pe vreun înscris depus la dosarul cauzei.

Nemaifiind cereri de formulat, excepții de invocat, sau probe de administrat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reclamantul, prin consilier juridic, solicită instanței admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată și constatarea calității de colaborator al Securității în privința pârâtului.

Curtea, în conformitate cu prevederile art. 150 Cod Procedură civilă, declară dezbaterile închise și reține cauza spre soluționare.

CURTEA,

Prin cererea înregistrată pe rolul instanței la data de 27.11.2012 sub numărul de dosar 8810/2/2012 reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a chemat în judecată pe pârâtul Sârghe Mitică, născut la data de 03.10.1947, în Slivna, com. Berești - Meria, județul Galați, fiul lui Gheorghe și Elena, domiciliat în localitatea ....., sat ....., județul Galați solicitând instanței ca prin hotărârea ce se va pronunța să se constate calitatea de colaborator al Securității în privința pârâtului.

În motivarea cererii reclamantul a arătat că pârâtul Sârghe Mitică este membru al Consiliului local al comunei Berești-Meria, jud. Galați.

Conform prevederilor art. 3 lit. g), coroborat cu art. 5 alin. 1 teza II din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității verifică din oficiu, sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, persoanele care au candidat, au fost alese sau numite în demnitățile sau funcțiile prevăzute la art. 3 lit. b)-h).

De asemenea, prin cererea nr. P 667/12/20.02.2012, adresată C.N.S.A.S. de către domnul ..... se solicita verificarea pârâtului Sârghe Mitică, tot în calitate de membru al Consiliului local Berești-Meria. Ținând cont de prevederile art. 3 lit. g din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008 cererea formulată este legală.

Reclamanta a arătat că din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/I/1798/24.07.2012 și din înscrisurile depuse la dosarul cauzei rezultă că pârâtul Sârghe Mitică a fost recrutat la 24.06.1981, sub numele conspirativ „SÎRBU/SORIN”, pentru cunoașterea concepțiilor politice precum și a comentariilor pe care le fac o serie de persoane domiciliate în comuna Berești și cunoscute în evidențele organelor de securitate. A consfințit colaborarea prin semnarea unui angajament olograf, semnat cu numele real.

Dosarul de rețea al cărui titular este pârâtul, R 240386, nu are document de închidere. Din analiza documentelor ce îl alcătuiesc, cel mai recent document datează din 16.06.1989. Precizăm că anterior recrutării, în 1966, domnul SÎRGHE a fost anchetat și avertizat deoarece „în vara anului 1965 a întocmit o scrisoare anonimă cu caracter dușmănos pe care a expediat-o pe adresa C.C. al P.C.R.". În paralel cu dosarul penal P 45766, persoana verificată este lucrată și prin dosar de urmărire informativă (vezi I 6005) pentru același motiv.

Față de acest ultim aspect facem următoarea precizare: din construcția textului de lege, cazurile de exonerare ce pot fi invocate în ipoteza constatării calității de colaborator al Securității

sunt cele strict prevăzute de art. 2, lit. b, teza II și III din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, printre acestea nenumărându-se evocarea de către persoana verificată a unor situații în care aceasta s-ar fi aflat în situația de opozant sau chiar de victimă a regimului comunist. Un argument în plus este și acela că recrutarea, făcută la 13 ani de la închiderea dosarelor de urmărire, a fost făcută pe bază de sentimente patriotice, domnul SÂRGHE nefiind constrâns să furnizeze informații ca urmare a evenimentelor pe care le generase în anii '60.

Reclamanta a solicitat să se aprecieze asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârâțul Sârghe Mitică analizând relevanța, în lumina prevederilor art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, a materialelor furnizate de domnia sa. După cum putem observa, norma citată descrie, sub aceeași denumire generică, 3 posibilități de relație cu structurile de represiune ale aparatului comunist, impunând îndeplinirea unor condiții specifice fiecărei categorii.

Astfel, pentru colaborarea prin furnizare de informații trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

1. Informațiile furnizate Securității, indiferent sub ce formă, să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. În legătură cu această primă condiție, observăm că, potrivit cadrului legal, pentru reținerea calității de colaborator al Securității este necesar doar ca materialele probatorii de tipul celor arătate în textele de lege, să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist și să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Aceasta și pentru că legiuitorul a înțeles să nu condiționeze în nici un fel cadrul în care să se desfășoare activitatea de transmitere de informații.

De asemenea, reclamanta a învederat că interpretarea teleologică a prevederilor art. 2 lit b, duce la concluzia că legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al securității, persoanelor care, prin denunțurile lor, nu au menajat interesele celor denunțați, deși puteau, și, mai mult, desconsiderarea acestor interese nu este compatibilă cu principiile moralei publice. În consecință, dacă denunțarea unei conduite era potențial nocivă pentru cel denunțat și, în plus, un astfel de denunț nu și-ar mai avea rostul într-o ordine democratică, rezultă că ne aflăm în fața denunțării unei conduite potrivnice regimului comunist. O interpretare contrară, restrictivă, care ar înțelege prin „atitudini potrivnice regimului” doar manifestarea explicită a dorinței persoanei denunțate de răsturnare a regimului comunist, este de neconceput pentru că ar institui o inegalitate de tratament cu privire la persoane care au denunțat în egală măsură atitudini a căror incriminarea era tipică regimurilor dictatoriale. Apreciem că ambele conduite fac parte din sfera manifestărilor potrivnice regimului întrucât ambele atitudini erau neagreate de regim, îngrădite de acesta și, în schimb, permise într-o ordine democratică.

2. Informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. De asemenea, având în vedere că legea cere numai „vizarea” încălcării unor drepturi, iar nu încălcarea lor propriu-zisă, s-a statuat că atât timp cât informațiile erau apte de a produce o reacție din partea Securității, iar informatorul ar fi trebuit să conștientizeze posibilitatea unei astfel de reacții, condiția vizării încălcării unor drepturi este realizată.

Apreciază reclamanta că aceste informații se circumscriu definiției legale notele informative referitoare la discuțiile purtate de șoferul A.D și tractoristul B.C. pe marginea decretului privind raționalizarea de produse alimentare. Potrivit relațiilor furnizate de domnul

SÂRGHE, cei doi critică măsurile dispuse în decret, apreciind că „pâinea este cel mai mult, în țară la noi, aici se cultivă, și lor nu li se dă decât cu rație”. În același context cei turnați apreciază că și cantitatea de ulei este prea mică. Ca urmare a acestei informări, pârâtul a fost instruit să îi supravegheze în continuare, semnalând ce alte comentarii mai fac. Nu în ultimul rând, materialul informativ furnizat a fost exploatat de organele de securitate la buletinul pe care aceștia îi alcătuiau în scopul monitorizării stării de spirit a populației. Un alt material informativ care satisface cerința legală este nota din 31.03.1984, identificată în dosarul de urmărire informativă a unei persoane.. În acest document pârâtul relatează securității că numitul C.T. (titularul dosarului), în timp ce se afla în stația de autobuz din satul Slivna, a strigat către cei din stație „să vină bomba să omoare comuniștii, că mi-au luat pământul /.../”, comuniștii fiind în opinia acestuia „hoți și bandiți”. Așa cum rezultă din documentele reținute în nota de constatare, această notă informativă a stat la baza deschiderii dosarului de urmărire informativă asupra celui semnalat și, a dus la încadrarea informativă suplimentară a urmăritului prin sursele <NEACȘU>, <DRAGOȘ> și <ANDREI>. Nu în ultimul rând, materialele adunate pe parcursul supravegherii informative a numitului C.T. au confirmat „poziția necorespunzătoare” a acestuia, astfel încât organele de securitate au considerat că se impune măsura <influențării pozitive>, măsură ce presupunea contactarea de către un ofițer de securitate la anumite intervale de timp și avea ca scop monitorizarea persoanei vizate, precum și verificarea eficienței măsurilor întreprinse. Arătăm că numitul C.T. a fost contactat la 27.04.1987, respectiv la 30.08.1987.

În concluzie, observăm că prima condiție impusă de legiuitor pentru reținerea calității de colaborator al Securității prin furnizare de informații este îndeplinită.

Și ce-a de-a doua condiție este asigurată deoarece nu se poate reține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delatările sale se pot lua măsuri de investigare, prin căutarea și obținerea de noi informații despre cel urmărit, fără acordul acestuia (încălcarea dreptului la viață privată) și, prin urmare, a vizat această consecință. În speță, această condiție (vizarea încălcării unor drepturi) nu este doar îndeplinită, ci și depășită, câtă vreme informațiile referitoare la opiniile politice ale unor cetățeni ajungeau la cunoștința Securității fără permisiunea celor denunțați. Astfel, încălcarea dreptului la viață privată este efectivă și nu doar potențială („vizată”, cum cere definiția legală), numitul C.T. fiind urmărit și ulterior aflat în contactul securității tocmai ca efect al notei informative furnizate de pârât. În concluzie se îndeplinește și cealaltă condiție impusă de legiuitor pentru reținerea calității de colaborator al Securității. În concluzie, informațiile furnizate de domnul SÂRGHE au îngăduit dreptul la viața privată prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice.

În drept, reclamanta și-a întemeiat acțiunea pe conținutul articolelor: art. 3 lit. g, art. 2 lit. b), art. 5 alin. 1, art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1, ale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 31 și art. 35 alin. 5, lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile articolului 112 al Codului de Procedură Civilă.

În dovedirea cererii reclamanta a solicitat, iar instanța a încuviințat proba cu înscrisurile depuse la dosarul cauzei, depunând la dosarul cauzei următoarele acte:

1. Nota de Constatare nr. DI/I/1798/ 24.07.2012, aprobată de Colegiul C.N.S.A.S.;

2. Dosarul R 240386 (cota C.N.S.A.S.), integral;
3. Dosarul I 42621(cota C.N.S.A.S.), f. 1, 2, 6, 26;
4. Cererea de verificare nr. P 667/12/20.02.2012, adresată C.N.S.A.S. de către domnul .....

Pârâțul legal citat s-a prezentat în fața instanței și a depus întâmpinare prin a solicitat respingerea ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată ,arătând ,în esență că nu sunt îndeplinite cerințele prevăzute de lege pentru constatarea calității de colaborator al Securității .

Analizând probele administrate în cauză instanța reține că cererea reclamantei este întemeia , urmând a fi admisă ca atare.

Mai întâi, Curtea consideră necesar a efectua câteva aprecieri cu caracter general, de natură să pună în lumină rațiunea adoptării legislației privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, precum și consecințele hotărârilor judecătorești pronunțate în urma parcurgerii procedurilor prevăzute de O.U.G. nr.24/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr.293/2008.

În acest sens, trebuie observat că în preambulul O.U.G. ne.24/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr.293/2008, se relevă că „în perioada de dictatură comunistă, cuprinsă între 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, puterea comunistă a exercitat, în special prin organele securității statului, parte a poliției politice, o permanentă teroare împotriva cetățenilor țării, drepturilor și libertăților lor fundamentale”.

Din analiza preambulului și a prevederilor OUG nr.24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008, rezultă, fără echivoc, că rațiunea adoptării acestui act normativ derivă din necesitatea cunoașterii de către membrii unei societăți postcomuniste a fostului regim totalitar, depășirii nivelului organizatoric, intelectual și moral impus de un sistem caracterizat prin structuri și moduri de gândire inadecvate, respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale, creării unei culturi politice autentice și a unei societăți civilizate, verificării a posteriori a comportamentului persoanelor care, în prezent, candidează pentru, sau, după caz, ocupă demnități ori funcții publice (aflându-se în situații de a fi garanții Constituției și ai democrației) sau dețin titluri care implică o dimensiune morală primordială, legea neavând un scop punitiv și neinstituind o responsabilitate penală a celor în privința cărora se va constata că au fost lucrători sau colaboratori ai Securității. Totodată, reglementarea în discuție contribuie la o mai bună înțelegere a prezentului și la o proiectare adecvată a viitorului societății românești.

În esență, sub aspectul care interesează în cauză, OUG nr.24/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008, urmărește scopul de deconspirarea, indicat în preambul, a persoanelor care au contribuit la instrumentarea dosarului întocmit de Securitate, sau au efectuat activitățile prevăzute de actul normativ, prin consemnarea publică – publicarea în Monitorul Oficial al României Partea a III-a, și punerea la dispoziția mijloacelor de informare în masă de către reclamantul C.N.S.A.S., în temeiul art.12 alin.1 din ordonanță, a celor care ocupă demnitățile sau funcțiile enumerate în art.3, precum și a celor care își manifestă intenția de a candida pentru alegerea sau numirea în aceste demnități sau funcții publice, actul normativ antrenând doar

eventuale consecințe de ordin moral în privința celor care au încălcat drepturile și libertățile fundamentale ale altora în perioada dictaturii comuniste.

Prin urmare, rolul instanței judecătorești investită cu soluționarea unei acțiuni în constatarea calității de lucrător sau după caz, colaborator al Securității, nu este acela de a stabili vinovații sau de a le comensura, de a aplica pedepse și de a le individualiza, instanța nerealizând o justiție retributivă, ci de a verifica, pe baza copiilor certificate de pe documentele aflate în arhiva reclamantului C.N.S.A.S. și eventual, a altor probe, întrunirea cumulativă a condițiilor prevăzute de lege pentru existența calității în discuție, rațiunea legii și rolul instanței fiind în acord cu principiile stabilite atât prin Rezoluția Adunării Parlamentare a Consiliului Europei nr.1096/1996 privind demantelarea fostelor regimuri comuniste, cât și prin jurisprudența C.E.D.O. ca expresie a celor mai înalte idei despre justiție și echitate (a se vedea hotărârea de Mare Cameră pronunțată la data de 16.03.2006 în cauza Zdanoka contra Letoniei; decizia de inadmisibilitate din 22.11.2001 în cauza Knauth contra Germaniei).

Analizând actele și lucrările dosarului, în raport de obiectul cererii de chemare în judecată și de temeiurile de drept incidente în cauză, Curtea reține următoarele:

Condițiile pentru ca o persoană să poată fi considerată colaborator al poliției politice comuniste, prev. de art.5 alin.3 din Legea nr.187/1999, sunt aproape identice cu cele prevăzute de art.2 lit.b din OUG nr.24/2008, respectiv:

- furnizarea sau înlesnirea transmiterii de informații;
- prin acele informații să se denunțe activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist;
- furnizarea sau înlesnirea transmiterii informațiilor să fi fost de natură să aducă atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din cuprinsul Notei de Constatăre nr. DI/1798/24.07.2012 și din înscrisurile depuse la dosarul cauzei rezultă instanța reține că pârâțul Sârghe Mitică a fost recrutat la 24.06.1981, sub numele conspirativ „SÎRBU/SORIN”, pentru cunoașterea concepțiilor politice precum și a comentariilor pe care le fac o serie de persoane domiciliate în comuna Berești și cunoscute în evidențele organelor de securitate. A consfințit colaborarea prin semnarea unui angajament olograf, semnat cu numele real.

Dosarul de rețea al cărui titular este pârâțul, R 240386, nu are document de închidere.

Instanța reține că anterior recrutării, în 1966, pârâțul a fost anchetat și avertizat deoarece „în vara anului 1965 a întocmit o scrisoare anonimă cu caracter dușmănos pe care a expediat-o pe adresa C.C. al P.C.R.”. În paralel cu dosarul penal P 45766, persoana verificată este lucrată și prin dosar de urmărire informativă (vezi I 6005) pentru același motiv.

Însă, această împrejurare nu reprezintă o cauză de exonerare în ce privește constatarea calității de colaborator al Securității, aceste cauze sunt prevăzute în mod expres de prevederile art. 2, lit. b, teza II și III din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, printre acestea nu se regăsește evocarea de către persoana verificată a unor situații în care aceasta s-ar fi aflat în situația de opozant sau chiar de victimă a regimului comunist.

Un argument în plus este și acela că recrutarea, făcută la 13 ani de la închiderea dosarelor de urmărire, a fost făcută pe bază de sentimente patriotice, pârâtul nefiind constrâns să furnizeze informații ca urmare a evenimentelor pe care le generase în anii '60 .

Astfel, pentru colaborarea prin furnizare de informații trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

Informațiile furnizate Securității, indiferent sub ce formă, să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. În legătură cu această primă condiție, observăm că, potrivit cadrului legal, pentru reținerea calității de colaborator al Securității este necesar doar ca materialele probatorii de tipul celor arătate în textele de lege, să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist și să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Aceasta și pentru că legiuitorul a înțeles să nu condiționeze în nici un fel cadrul în care să se desfășoare activitatea de transmitere de informații.

Din interpretarea teleologică a prevederilor art. 2 lit b instanța reține că legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al securității, persoanelor care, prin denunțurile lor, nu au menajat interesele celor denunțați, deși puteau, și, mai mult, desconsiderarea acestor interese nu este compatibilă cu principiile moralei publice. În consecință, dacă denunțarea unei conduite era potențial nocivă pentru cel denunțat și, în plus, un astfel de denunț nu și-ar mai avea rostul într-o ordine democratică, rezultă că ne aflăm în fața denunțării unei conduite potrivnice regimului comunist. O interpretare contrară, restrictivă, care ar înțelege prin „atitudini potrivnice regimului” doar manifestarea explicită a dorinței persoanei denunțate de răsturnare a regimului comunist, este de neconceput pentru că ar institui o inegalitate de tratament cu privire la persoane care au denunțat în egală măsură atitudini a căror incriminarea era tipică regimurilor dictatoriale.

Instanța reține că ambele conduite fac parte din sfera manifestărilor potrivnice regimului întrucât acestea erau neagreate de regim, îngădite de acesta și, în schimb, permise într-o ordine democratică.

Pentru constatarea calității de colaborator al Securității instanța că reține informațiile furnizate Securității, indiferent sub ce formă, trebuie să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist care să fie de natură să aducă o îngădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Având în vedere că legea cere numai „vizarea” încălcării unor drepturi, iar nu încălcarea lor propriu-zisă, instanța reține că atât timp cât informațiile erau apte de a produce o reacție din partea Securității, iar informatorul ar fi trebuit să conștientizeze posibilitatea unei astfel de reacții, condiția vizării încălcării unor drepturi este realizată.

Din înscrisurile depuse la dosarul cauzei instanța reține că informațiile furnizate de către pârât se referă la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist care sunt de natură să aducă o îngădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În acest context se înscriu notele informative furnizate de către pârât referitoare la discuțiile purtate de șoferul A.D și tractoristul B.C. pe marginea decretului privind raționalizarea de produse alimentare.

Potrivit relatărilor furnizate de pârât , cei doi critică măsurile dispuse în decret, apreciind că „pâinea este cel mai mult în țară la noi, aici se cultivă, și lor nu li se dă decât cu rație”. În același context cei turnați apreciază că și cantitatea de ulei este prea mică. Ca urmare a acestei informări, pârâtul a fost instruit să îi supravegheze în continuare, semnalând ce alte comentarii

mai fac ,iar materialul informativ furnizat a fost exploatat de organele de securitate la buletinul pe care aceştia îi alcătuiau în scopul monitorizării stării de spirit a populaţiei.

Un alt material informativ care satisface cerinţa legală este nota din 31.03.1984 identificată în dosarul de urmărire informativă a unei persoane.. În acest document pârâtul relatează securităţii că numitul C.T. (titularul dosarului), în timp ce se afla în staţia de autobuz din satul Slivna, a strigat către cei din staţie „să vină bomba să omoare comuniştii, că mi-au luat pământul /.../”, comuniştii fiind în opinia acestuia „hoţi şi bandiţi”.

Aşa cum rezultă din documentele reţinute în nota de constatare, această notă informativă a stat la baza deschiderii dosarului de urmărire informativă asupra celui semnalat şi, a dus la încadrarea informativă suplimentară a urmăritului prin sursele <NEACŞU>, <DRAGOŞ> şi <ANDREI>. Nu în ultimul rând, materialele adunate pe parcursul supravegherii informative a numitului C.T. au confirmat „poziţia necorespunzătoare” a acestuia, astfel încât organele de securitate au considerat că se impune măsura <influenţării pozitive>, măsură ce presupunea contactarea de către un ofiţer de securitate la anumite intervale de timp şi avea ca scop monitorizarea persoanei vizate, precum şi verificarea eficienţei măsurilor întreprinse.

Din înscrisurile depuse la dosarul cauzei instanţa reţine că numitul C.T. a fost contactat la 27.04.1987, respectiv la 30.08.1987 de către organele de Securitate.

Instanţa reţine că furnizarea unor informaţii de asemenea natură a fost făcută în mod conştient de către reclamant , având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cele prezentate anterior nu rămăneau fără urmări.

Curtea reţine că pârâtul a conştientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delaţiunile sale se pot lua măsuri de investigare, prin căutarea şi obţinerea de noi informaţii despre cel urmărit, fără acordul acestuia (încălcarea dreptului la viaţă privată) şi, prin urmare, a vizat această consecinţă.

În speţă, această condiţie (vizarea încălcării unor drepturi) nu este doar îndeplinită, ci şi depăşită, câtă vreme informaţiile referitoare la opiniile politice ale unor cetăţeni ajungeau la cunoştinţa Securităţii fără permisiunea celor denunţaţi.

Astfel, încălcarea dreptului la viaţă privată este efectivă şi nu doar potenţială („vizată”, cum cere definiţia legală), numitul C.T. fiind urmărit şi ulterior aflat în contactul securităţii tocmai ca efect al notei informative furnizate de pârât. În concluzie se îndeplineşte şi cealaltă condiţie impusă de legiuitor pentru reţinerea calităţii de colaborator al Securităţii.

În concluzie, instanţa reţine că informaţiile furnizate de către pârât Securităţii au îngădit dreptul la dreptul la viaţa privată prevăzut de art. 17 din Pactul Internaţional cu privire la Drepturile Civile şi Politice.

Aşa cum corect a arătat reclamantul, pârâtul a relatat despre comparaţii făcute între condiţiile de trai din România , subliniindu-se condiţiile grele de viaţă din ţara noastră, iar aceasta în contextul în care astfel de comparaţii au constituit pentru Securitate întotdeauna un motiv pentru deschiderea de dosare de urmărire informativă. Instanţa reţine că propaganda oficială a partidului puna accent pe superioritatea regimului comunist în detrimentul celorlalte forme de organizare politică, fiind de notorietate că în perioada comunistă era interzis orice comentariu legat de condiţiile vitrege de viaţă.

În consecinţă, comentarii de natura celor semnalate de către pârât se referă cu siguranţă la atitudini potrivnice regimului totalitar comunist .

În raport de acest din urmă aspect nu pot fi reţinute nici susţinerile pârâtului că informaţiile pe care le-a furnizat nu au fost de natură să îngreudească drepturile şi libertăţile

fundamentale ale omului iar că cei față de care s-a solicitat furnizarea de informații „nu au pățit nimic în acest sens, nimeni și niciodată nu i-a întrebat nimic”. Totodată, mai trebuie spus că nu prezintă relevanță împrejurarea invocată de pârât, dacă furnizarea de informații a și avut sau nu în concret consecințe, repercusiuni asupra persoanelor în privința cărora au fost furnizate informații, fiind necesar și suficient ca respectivele informații să vizeze îngrădirea de drepturi sau libertăți fundamentale. Cu alte cuvinte, ceea ce este esențială în speță este latura subiectivă, respectiv caracterul conștient și reprezentarea pentru pârât că semnalarea de anumite împrejurări, aspecte, informații putea antrena anumite urmări. Or, pârâtul nu putea să nu conștientizeze aceste aspecte, de altfel nici nu a invocat o astfel de împrejurare.

În ce privește susținerea pârâtului în sensul că a fost forțat să semneze angajamentul de colaborare cu Securitatea, instanța reține că această apărare este nefondată, urmând a fi respinsă ca atare, susținerile pârâtului în acest sens fiind pur declarative, urmând a fi respinse ca atare.

Această apărare aceasta este lipsită de relevanță atât timp cât în baza angajamentului încheiat pârâtul a furnizat organelor Securității informații referitoare la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist prin aceasta vizând îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, dar și atât timp cât conținutul actului a fost însușit de către pârât prin semnarea lui, dată fiind semnificația deosebită și efectele juridice ale semnăturii personal executate.

În raport de aceste aspecte, instanța constată că măsurile întreprinse de pârât, așa cum au fost mai sus descrise și cum rezultă din actele depuse la dosar, au avut ca scop în esență, de a depista poziția ostilă/atitudinea dușmănoasă a celor urmăriți față de politica partidului și statului, a conducerii acestora, față de regimul comunist, vădind interesul pentru opiniile celor vizați relativ la aspectele menționate, pentru anturajul acestora, pentru opiniile și opțiunile religioase ale acestora.

Acest interes, pus în practică prin măsurile dispuse, coroborat cu urmările pe care le antrena împotriva celor vizați probează un mecanism specific de supraveghere polițienească extrem de intrusiv în viața privată a celor urmăriți și o grevare a dreptului la viață privată, a exercitării libertății de exprimare, de opinie și de conștiință, a libertății religioase, adică exact a acelor libertăți care conturează personalitatea unui om, care dau măsura demnității acestuia, grevare care – în raport de sistemul de valori al fiecăruia dintre cei vizați – poate echivala cu o suprimare efectivă a acestor libertăți.

Toate aceste acțiuni ale pârâtului vizând urmărirea îndeaproape a întregii vieți a unor persoane dar și opiniile acestora constituie activități prin care s-au suprimat/îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului, și anume: *dreptul la viață privată*, precum și *dreptul la libertatea de exprimare și libertatea opiniilor*.

Așa cum reiese din toate documentele anexate, activitatea pârâtului se remarcă prin acțiunile ce au avut ca efect îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, respectiv dreptul la viață privată, iar prin aceasta încălcându-se concomitent, și dreptul fundamental la libertatea de opinie și de exprimare, dreptul la libertatea de conștiință și religie, acțiunile pârâtului fiind grave și constituind acte de poliție politică în accepțiunea legii, adică vizează „instaurarea și menținerea puterii totalitar comuniste, precum și suprimarea sau îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului”.

Pentru aceste considerente, fiind îndeplinite toate condițiile legale evocate anterior, instanța apreciază că prezenta acțiune este întemeiată, urmând a o admite în temeiul art. 11 rap. la art. 2 lit. a din OUG 24/2008.

În consecință, va constata calitatea de colaborator al Securității în privința pârâtului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite cererea formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, cu sediul în București, str. Matei Basarab, nr. 55-57, sector 3, în contradictoriu cu pârâtul SÂRGHE MITICĂ, cu domiciliul în localitatea ....., sat ..... județ Galați.

Constată calitatea de colaborator al Securității în privința pârâtului.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 04.02.2013.

GREFIER,
FUIOREA VICTORIA MIHAELA

**CONFORM CU
ORIGINALUL**

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA I

Prezenta copie fiind conformă
cu originalul alături de care
acestei instanțe Nr. 8810/2/2012
se legalizează de către

S-a anulat chitanța/foaia de vârsământ Nr. _____
în suma de _____ lei

GREȘIER ȘEF

Definitiv și executiv - 810.
Nr - de. 3270/07-01-2014
dr. 8810/2/2012
seut. din nr. 508/04-02-2013
a fost îndreptată în ce privește
nr. dr. în reșusal de se
no. munitiona dr. 8810/2/2012
în loc de 810/2/2012. - Judecarea
din 22-01-2019 dr. 8810/2/2012
CAP 8